

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/132/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124222326
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7124222326.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/X, E. zastúpenej Advokátskou kanceláriou GOGA a spol., s.r.o., so sídlom Kupeckého 4, Košice, IČO: 36 863 947, proti žalovanému A. F. C., nar. X.X.XXXX, bytom G. XX, E. zastúpenému advokátom JUDr. Miroslav Katunský, so sídlom Floriánska 16, Košice, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 23.4.2025 č.k. 74C/39/2024-288

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXXX kat.úz. Južné mesto, okres Košice IV, bližšie špecifikovaných v petite návrhu, spôsobom majúcim za následok stratu alebo vecno-právne obmedzenie vlastníckeho práva a zdržania sa faktických úkonov voči žalobkyne a jej zamestnancom brániacich jej realizovať výkon vlastníckeho práva pre osobnú potrebu aj pri podnikateľskej činnosti.

2. Žalobkyňa návrh podala do konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) dôvodiac, že predbežná úprava práv a povinností medzi bývalými manželmi je nevyhnutná na ochranu jej vlastníctva, ako aj na účely zabezpečenia výplatnej povinnosti, ktorá by mala vzniknúť žalovanému titulom vyrovnania podielov bývalých manželov na majetku v BSM, ktorý stanovila v žalobe v rozsahu 500.000 Eur (v priebehu konania upravila na 1.000.000 Eur). Tvrdila, že neodkladným opatrením dotknuté nehnuteľnosti ako majetková podstata spoločného podniku Ing. Tomáš Dzurňák – D&D, IČO: 143 82 857 so sídlom Južná trieda 78, Košice patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaniknutého rozvodom dňa 3.4.2024. Aj keď oprávnenie na výkon podnikateľskej činnosti udelené v r. 1991 je oficiálne len na meno žalovaného, ona sa osobne na podnikaní aktívne podieľala, od r. 1993 vykonávala pre podnik administratívne činnosti, následne na základe rozšírenia podnikateľskej činnosti uvedeného subjektu vyslovene ona zabezpečovala veľkoobchod a maloobchod – priemyselný tovar, kopírovacie služby i posledný predmet podnikania zapísaný od roku 1995, keď rozvíjala obchodnú činnosť prevádzkami s drogérnickým sortimentom na Floriánskej ulici v Košiciach. Obraty v rámci ňou vykonávaných predmetov podnikania v roku 2005 boli dvojnásobné v porovnaní s obratmi v rámci činnosti stavebníctva odborne zastrešovanej žalovaným. Dotknuté nehnuteľnosti nadobudnuté za trvania manželstva sú účtovne vedené v majetku spoločnosti, na listoch vlastníctva je ako vlastník evidovaný výlučne len žalovaný, teda vo vzťahu ku katastru nehnuteľnosti a potencionálnym kupujúcim vystupuje iba ako jediný oprávnený, keď prípadný návrh na vklad vlastníckeho práva či akékoľvek obmedzenie vecného práva k nehnuteľnostiam nemá dôvod katastrálny úrad nepovoliť. Kancelárske a skladové priestory využíva aj na výkon vlastného podnikania so spoločnosťou BONA Plus s.r.o.. Obavu, že žalovaný bude s nehnuteľnosťami spôsobom ju ukracujúcim odôvodňovala tým,

že v prospech blízkej osoby Železničné mosty s.r.o., žalovaný už scudzil niektoré nehnuteľnosti patriace do podniku Ing. Tomáš Dzurňák – D&D, ku ktorému scudzovaciemu úkonu nedala súhlas, preto uplatnila relatívnu neplatnosť právneho úkonu u žalovaného i kupujúceho. Dovoľala sa, že žalovaný mieni prepísať nehnuteľnosti, ktorých sa týka konanie o vyporiadanie BSM na spoločné dcéry C. a B.. Uloženie povinnosti žalovanému umožniť užívanie dotknutých nehnuteľností odôvodňovala tým, že žalovaný opakovane verbálne atakoval ju ako aj jej zamestnankyne B. H. a I. I. s tým, aby sa zbalili a odišli, o ktorých skutočnostiach priložila aj čestné vyhlásenie uvedených osôb, že žalovaný sa dňa 26.2.2025 vyjadril tak, že sa ako zamestnanci A. C. majú začať baliť, ktoré upozornenie nezaznelo prvýkrát, ako dôkaz pripojila i hlasový záznam na USB kľúči. Vo vzťahu k skoršiemu rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach v inej veci sporových strán 9Co/71/2024 zo dňa 13.6.2024, ktorým bol zamietnutý jej obdobný návrh na neodkladnú úpravu právnych pomerov, uviedla, že došlo k zmene okolností, lebo rozvodom manželstva BSM zaniklo, má záujem z vyporiadania nadobudnúť nehnuteľnosti, ktorých sa neodkladné opatrenia týka, a považovala za preukázaný bezprostredný zámer žalovaného scudzit' nehnuteľnosť.

3. Súd prvej inštancie vymedzil právnou teóriou a súdnou praxou stanovené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia vychádzajúc z ustanovení § 324 až § 326 Civilného sporového poriadku (CSP), § 328, § 329 CSP berúc na zreteľ rozsah vymedzenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka (OZ). Konštatoval, že základným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je osvedčenie tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých spravdepodobnenie môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia, ako i osvedčenie toho, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy, by bolo právo účastníka ohrozené. Keďže na rozdiel od dokazovania v hlavnom spore, súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje len na základe osvedčenia skutočností, vychádza z navrhovateľom predložených a označených dôkazných prostriedkov tak, aby mohol považovať za nanajvýš pravdepodobný možný úspech navrhovateľa vo veci samej a mal nepochybne osvedčenú nevyhnutnosť požadovanej úpravy právnych pomerov. Po zohľadnení takto vymedzených zákonných predpokladov a skutkovo vymedzených dôvodov neodkladného opatrenia dospel súd k záveru, že žalobkyňa v prejednávanej veci neosvedčila rozhodné skutočnosti týkajúce sa existencie práva k nehnuteľnostiam a nalievajú potrebu úpravy právnych pomerov. Súd uviedol, že navrhovateľka prejavuje záujem o nadobudnutie aktív, avšak nie je zjavné, aby predmetné nehnuteľnosti mali patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže ako ich výlučný vlastník je vedený žalovaný. Súd súčasne citoval z uznesenia Krajského súdu v Košiciach 9Co/71/2024, že „zložky podniku vrátane huteľných, nehnuteľných vecí, ktoré slúžia práve a len na výkon povolania jedného z manželov do predmetu BSM patriť nebudú, čo neznamená ukračovanie žalobkyne na jej majetkových právach, keďže žalovaný bude povinný nahradiť do BSM všetky hodnoty, ktoré zo spoločného majetku boli použité na nadobudnutie majetku v jeho výlučnom vlastníctve. Pri vyporiadaní BSM sa prihliada aj k hodnotám (majetku), ktoré „ušli“ z masy BSM následkom právnych úkonov jedného z manželov odporujúcich § 145 ods. 1 OZ. Zo zákonnej úpravy tak plynie, že na účely sledované žalobkyňou návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým je získanie podielu zo skutočného rozsahu BSM existujúceho ku dňu jeho zániku nemá vplyv nakladanie žalovaného s nehnuteľnosťami.“ S odkazom na zistené skutočnosti i citované rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach ustálil, že absentujú podmienky pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto návrh zamietol. O nároku na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení nerozhodoval, keďže nemalo povahu rozhodnutia vo veci samej.

4. Proti uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, h/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), nevykonala navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (e), dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h). Navrhovala rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

5. Považovala za argumentačne nesprávne, ak súd pri osvedčovaní nároku vychádzal len zo skutočností, že žalovaný je vedený ako výlučný vlastník nehnuteľností, ku ktorým sa domáha neodkladnej úpravy právnych pomerov, keď práve táto okolnosť ju viedla k podaniu návrhu na neodkladné opatrenie. Na účely zaradenia nehnuteľností do predmetu BSM osvedčila v zmysle § 143 OZ, že boli nadobudnuté za trvania manželstva a popísala okolnosti, pre ktoré by mali byť predmetom spoločného majetku oboch manželov vychádzajúc z jej tvrdení o spoločnom podnikaní. Záver súdu o tom, že nehnuteľnosť nadobudnutá v rámci podnikania patrí tomu manželovi, ktorý ma

živnostenské oprávnenie je nesprávny aj v kontexte rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3Cdo/1/2014, v ktorom najvyšší súd uviedol, že „pre posúdenie preskúmvanej veci boli významné aj ďalšie okolnosti, že sporné nehnuteľnosti boli nadobudnuté v čase trvania manželstva, s ich spoločným súhlasom aj z prostriedkov patriacich do BSM, ktorého rozsah nebol dohodou nijako modifikovaný. Manželka sa na podnikaní osobne podieľala, spôsob a forma účasti na tomto podnikaní, znaky, ktorého boli preukázané vykonaným dokazovaním z formálneho hľadiska nebolo možné považovať za podnikanie v zmysle § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka, z materiálneho hľadiska sa ale nelíši od jej účasti v prípade, ak by obaja boli živnostníkmi spoločne podnikajúcimi s tým istým predmetom podnikania.“ Vytkla súdu, že nebral do úvahy jej argumentáciu o tom, že má aj záujem na prikázaní časti nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva, že opomenul jej tvrdenia o potrebe zabezpečiť budúcu výpltnú povinnosť žalovaného, neprihliadal na priložené čestné vyhlásenie či nahrávku zachytávajúcu nepriaznivé správanie žalovaného pripojené vo forme USB kľúča, že odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 9Co/71/2024 len ubezpečuje žalobkyňu, že žalovaný bude povinný nahradiť hodnotu zo spoločného majetku, za ktorých okolností mal o to viac smerovať svoj zámer k zabezpečeniu jeho budúcej výplatnej povinnosti tak, aby táto nebola ohrozená znížením hodnoty majetku, z ktorej by mohla byť takáto výpltná povinnosť splnená. V situácii, keď žalovaný podnikol kroky smerujúce k ukráteniu majetku patriaceho do BSM a vzhľadom na jeho vyhlásenia vo vzťahu k zamestnancom žalobkyne, odôvodnenie zamietavého rozhodnutia považovala za formálnu ochranu jej práv bez možnosti reálneho uspokojenia jej nároku na vyporiadanie zo spoločného majetku, ktorý nebude možné splniť núteným výkonom rozhodnutia, pokiaľ žalovaný nebude disponovať majetkom, z ktorého by to bolo možné. Na ochranu svojich práv je tak pre budúcnosť nútená iniciovať konanie o neplatnosť možných prevodov nehnuteľností v zmysle § 145 ods. 1 v spojení s § 40a OZ, čo len oddiali jej konečnú ochranu.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhoval uznesenie súdu ako vecne správne potvrdiť, pretože návrh žalobkyne je založený len na jej hypotetických obavách, čo by žalovaný mohol vo vzťahu k nehnuteľnostiam vykonať, ktorá obava nie je žiadnym spôsobom zdôvodnená. S odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo 25/2019 zdôraznil, že vzhľadom na krátkosť času, v ktorom súd koná o neodkladnom opatrení nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy. Pokiaľ nie je spor o tom aby majetková hodnota podniku nemohla byť predmetom bezpodielového spoluvlastníctva, podnik je predmetom BSM len za predpokladu, že išlo o podnik patriaci obidvom manželom ako podnikateľom, ktorá situácia podľa neho v danej veci nenastala.

7. Žalobkyňa v odvolacej replike zotrvala na stanovisku, že osvedčila rozhodujúce skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže sporné nehnuteľnosti strany sporu nadobudli za trvania manželstva, nikdy neslúžili výlučne žalovanému na výkon len jeho povolenia, nesúlad stavu evidovaného v katastri nehnuteľností o vlastníctve nehnuteľností má vyznieť v prospech právneho stavu, ktorý navrhovateľka preukazovala v základnom konaní a ktorého ochrany sa v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáha. Sporné nehnuteľnosti navrhuje prikázať do svojho vlastníctva, keďže slúžia tiež výkonu jej povolenia v čom poukázala na argumentáciu v uznesení Krajského súdu v Košiciach 9Co/71/2024, že „nie je vylúčené upraviť vzájomné pomery sporových strán uložením obmedzení pri nakladaní so spoločným majetkom v neodkladnom opatrení v konaní o BSM, ktorý návrh však musí byť argumentačne podložený ochranou oprávnených záujmov, napr. na získaní niektorej z tvrdených spoločných vecí, či zabezpečením budúcej výplatnej povinnosti.“ Žalovaný konal v minulosti ukracujúco ohľadom majetku, u ktorého je medzi stranami spor o tom či patrí alebo nepatrí do ich BSM, resp. do spoločného podnikania, a previedol nehnuteľnosti na spriaznenú osobu Železničné mosty s.r.o., voči ktorej sa musela dovolávať relatívnej neplatnosti. Žalovaný neosvedčuje, aby dotknuté nehnuteľnosti využíval len on sám pre svoje potreby. Vzhľadom na verbálne ataky žalovaného, predchádzajúce scudzenie nehnuteľností má odôvodnenú obavu o možnosť nadobudnúť dotknuté nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva, ako i obavu o uspokojenie nárokov z vyporiadania, keďže žalovaný nemá iný vlastný majetok okrem toho, ktorý je predmetom konania o vyporiadanie BSM, a masa BSM je nadpriemerne vysoká. Ak by žalovaný previedol nehnuteľnosti za neadekvátnu protihodnotu alebo by nedošlo zo strany nadobúdateľa k zaplateniu kúpnej ceny existuje tu obava o finančné uspokojenie navrhovateľky. Ak by bolo potrebné vyčakať na úkony žalovaného až sa začne zbavovať nehnuteľností, neodkladné opatrenie by už nebolo možné nariadiť a táto ochrana je neefektívna a iluzórna, v čom poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 18Co/44/2015 a Krajského súdu v Trenčíne 17Co/255/2016. Neodkladné opatrenie žalovaného žiadnym spôsobom neobmedzí, je v súlade so zásadou proporcionality a bude ním zachovaný len dlhoročný status quo.

8. Žalovaný v odvolacej duplike zopakoval svoju argumentáciu o nedôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s tým, že nehnuteľnosti, ktorých sa návrh týka, sú nevyhnutné pre výkon jeho podnikateľskej činnosti, ktorú vykonáva pod obchodným menom A. F. C. – D&D, tento podnik bol po celú dobu v jeho výlučnom vlastníctve. Účasť žalobkyne na podnikateľskej činnosti sa týkala pomocných a administratívnych úkonov, buď v rámci pracovnoprávneho vzťahu alebo ich poskytovala ako dodávateľ služieb pod vlastným obchodným menom, nešlo o faktické partnerstvo. S odkazom na rozhodnutie Ústavného súdu III.ÚS 458/2022 vyžadujúceho v prípade rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia argumentáciu o danosti práva navrhovateľa zdôraznil, že absentujú také dôkazy, ktoré by preukázali reálnosť tvrdeného nároku ako aj naliehavosť na jeho ochrane. Vydanie neodkladného opatrenia by znamenalo neprimeraný zásah do výkonu vlastníckeho a podnikateľského práva žalovaného. Tento má záujem na rýchlom a korektnom vyporiadaní, ale odmieta byť bezdôvodne obmedzovaný na základe neosvedčených tvrdení a subjektívnych obáv žalobkyne.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd po kladnom posúdení včasnosti a procesnej prípustnosti podaného odvolania subjektom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a prijal záver, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozhodnutie v zhode s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 od. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. V zmysle § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

14. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Pred nariadením neodkladného opatrenia teda súd posudzuje v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či :

a/ je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,

b/ navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie,

c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha,

d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,

e/ právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah,

f/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením

16. Aj v tomto konaní sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení ide o osvedčovanie tvrdených skutočností, čo na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

17. Dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu, a zo skutočností, ktoré boli osvedčené. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych pomerov. Potreba ich úpravy musí byť neodkladná, obsahujúca prvky naliehavosti a nevyhnutnosti, ktoré však bez ďalšieho neznamenajú, že ide o akútny a jednorazový stav. Táto potreba môže pretrvávať aj po určité dlhšie časové obdobie.

18. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd môže vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len za situácie, že už z návrhu na jeho nariadenie sú zrejmé také skutkové tvrdenia a označené také dôkazy, ktoré osvedčujú aspoň pravdepodobnosť existencie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a súčasne preukazujú, že skutočne hrozí vznik, či rozširovanie škody alebo inej ujmy na právach a oprávnených záujmov navrhovateľa neodkladného opatrenia, keď dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi.

19. Vychádzajúc zo skutkových okolností vymedzených žalobkyňou v návrhu a vyplývajúcich z pripojených listinných dôkazov odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že žalobkyňa neosvedčila existenciu ohrozenia svojich práv a ani nepreukázala existenciu naliehavosti na úprave právnych pomerov strán sporu.

20. Splnenie základných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia súd primárne vyhodnocuje z rozhodujúcich skutočností uvedených v návrhu na jeho nariadenie. Ten kto žiada úpravu právnych pomerov strán sporu neodkladným opatrením musí opísaním rozhodujúcich skutočností v návrhu, ktoré náležitosti vyplývajú z § 326 CSP presvedčiť o nevyhnutnej potrebe nariadiť neodkladné opatrenie. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov, potreba úpravy musí byť bezodkladná, teda zahŕňa prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Prípadný nárok, tvrdený a preukazovaný žalobkyňou v konaní vo veci samej, môže odôvodňovať potrebnosť (právny záujem) súdnej ochrany; tú si však nemožno zamieňať s potrebnosťou neodkladnej úpravy pomerov. K potrebnosti okamžitého zásahu súdom do právneho pomeru strán musí vždy pristúpiť ďalšia tvrdená a osvedčená skutočnosť, odôvodňujúca záver, že neodkladná úprava neznesie odklad, pretože bez nej žalobkyňa utrpí na právach. V závere o naliehavosti okamžitej úpravy pritom musí byť premietnutý ako časový (bezprostrednosť) tak i vecný vzťah (účelnosť, efektívnosť a proporcionalita) medzi narušením usporiadania pomerov strán a ich neodkladnou úpravou.

21. V prejednávanej veci žalobkyňa žiadnu takúto naliehavú, neodkladnú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, bez ktorého by došlo k zásahu do jej práv a právom chránených záujmov, relevantným spôsobom neosvedčila. Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia iba všeobecne odôvodnila obavou o zásah do jej majetkových práv. Vo svojom návrhu žalobkyňa neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by osvedčovali existenciu bezprostrednej hrozacej ujmy na jej právnom postavení, majetkových pomeroch, či bezprostrednú hrozbu inej formy neoprávneného zásahu do jej právneho postavenia.

22. Žalobkyňa žiada neodkladnú úpravu právnych pomerov k stavbám administratívno-obchodná časť so súp. č. XXXX postavená na parcele č. 370/181, skladová hala súp. č. XXXX postavená na parcele č. 370/182, výrobná hala súp. č. XXXX postavená na parcele č. 370/183, prístrešok súp. č. XXXX postavená na parcele č. 370/184, k pozemkom nimi zastavanom parcela reg. „C“ č. 370/181, č. 370/182, č. 370/183, č. 370/184 a príslušnému pozemku č. 370/16. Podstatou argumentácie žalobkyne je jej obava o scudzenie majetku, ktorý by podľa jej návrhu mal patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a tým aj obava o ukrátenie z možnej do úvahy pripadajúcej výplatnej povinnosti žalovaného, ktorú stanovila na 500.000 Eur (z obsahu spisu vyplýva, že v priebehu konania rozšírila na hodnotu 1.000.000 eur).

23. Vychádzajúc z tvrdení žalobkyne a obsahu spisu, žalobkyňa užívala nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX kat.úz. Južné mesto v rozsahu administratívno-obchodnej časti a skladovej haly, a to budovu súp.č. 3037 využívala na administratívne, obchodné a skladové účely, v ktorých mala vykonávať činnosť maloobchodu a veľkoobchodu pod obchodným menom A. F. C. D&D, aktuálne ju vykonáva v mene svojej obchodnej spoločnosti BONA plus s.r.o.. V uvedenej časti budovy bolo aj miesto výkonu práce zamestnancov A. F. C.- D&D, ktorý boli ale pracovne zaradení na práce v maloobchode a veľkoobchode zastrešovaného žalobkyňou.. V súvislosti s užívaním uvedenej budovy súp.č. 3037 užívala aj ňou zastavané pozemky parc.č. 370/181, 370/182 a pre účely prístupu na príslušné pozemky parc.č. 370/16, 370/21, ktorá je ale už evidovaná na samostatnom LV č. XXXXX kat.úz. Južné mesto,

na ktorom má žalovaný spoluvlastnícky podiel spolu s inými užívateľmi okolitých nehnuteľností. Iba budovu súp.č. 3037 so zastavanými pozemkami navrhuje prikázať do svojho vlastníctva v zmysle návrhu na vyporiadanie BSM a súčasne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia argumentuje, že nakoľko nevie vopred predvídať akým spôsobom bude spoločný majetok rozdelený, žiada o obmedzenie nakladania s vlastníckym právom k tejto nehnuteľnosti, ako aj k nehnuteľnosti stavba súp.č. 3038 a prístrešok 3038 na parc.č. 370/183 a 370/184, ktoré by podľa jej návrhu inak mali pripadnúť do vlastníctva žalovanému. Toto obmedzenie má slúžiť na účely zabezpečenia jej výplatnej povinnosti.

24. Podľa návrhu žalobkyne i vyjadrenia žalovaného k vyporiadaniu BSM nie je sporné, že do masy BSM patria aj iné (ďalšie) aktíva - rodinný dom, byt, záhrada, garáž, nehnuteľnosť na Dominikánskom námestí, hodnota podniku A. F. C. D&D, hodnota podniku Ing. Emília Dzurňáková – Rotom a hodnota obchodného podielu BONA plus s.r.o., prostredníctvom ktorých vykonáva podnikateľskú činnosť žalobkyňa. Každá zo sporových strán pritom udáva odlišné hodnoty vyporiadania celkového majetku, osobitne v prípade hodnoty podniku A. F. C. - D&D. Súčasťou podaní žalovaného je tiež pracovná zmluva uzavretá medzi podnikateľským subjektom A. F. C. – D&D a žalobkyňou zo dňa 31.10.2003 na účely výkonu práce vedúca veľkoobchodu a maloobchodu so mzdou 40.000 Sk mesačne. Pokiaľ vychádzajúc z predmetu obchodnej činnosti podniku A. F. C. – D&D možno ustáliť, že predmetom jeho činností boli aj také aktivity, ktoré nespádali do jeho odbornej pôsobnosti (žalovaný sa podľa vyjadrení žalobkyne i svojho stanoviska venoval stavebno-inžinierskej činnosti) bude až predmetom ďalšieho dokazovania, či uvedený podnik naplňal znaky spoločného podniku aj s ohľadom na existujúci pracovný pomer žalobkyne v časti činnosti podniku. Danosť práva žalobkyne je na účely nariadenia neodkladného opatrenia sporná do tej miery, že v uvedenom zrýchlenom konaní nemožno považovať právo za osvedčené, i keď v konečnom dôsledku nie je vylúčený iný právny záver. Bez ohľadu na (ne)osvedčenie práva je podstatné, že nie je zrejmé, aké osobné potreby mieni žalobkyňa uspokojovať v zmienených nehnuteľnostiach slúžiacich na podnikateľské aktivity oboch partnerov. Ak ide o vzájomné nezhody súvisiace s nakladaním so spoločným majetkom manželov či týkajúce sa úpravy práv a povinností dvoch podnikajúcich subjektov (aj keď bývalých manželov) nejedná sa o úpravu práv a povinností spadajúcich do predmetu konania o vyporiadanie BSM (podľa povahy veci môže ísť o hospodárenie so spoločnou vecou 146 ods.1 OZ resp. spor podnikateľských subjektov). Existujúce verbálne ataky žalovaného možno hodnotiť ako neadekvátne v situácii, kedy nie je s konečnou platnosťou vyriešené právne usporiadanie pomerov k nehnuteľnostiam, nie je však dôvodom úpravy právnych pomerov neodkladným opatrením v konaní o vyporiadanie BSM. Nekonštruktívny prístup môže zmať či oddialiť vzájomné usporiadanie pomerov bývalých manželov vykonávajúcich podnikateľskú činnosť, no neosvedčuje žiadnu nalievajúcu potrebu na úprave právnych pomerov, ani existenciu hrozby závažnej a ťažko napravitelnej ujmy.

25. Pokiaľ ide o možnosť žalobkyne uspokojiť svoje nároky na vyrovnanie z vyporiadania BSM je nepochybné, že existujú i ďalšie majetkové hodnoty, ktoré by aj podľa návrhu žalobkyne mali pripadnúť žalovanému, ktoré by sa mohli stať zdrojom uspokojenia jej výplatnej povinnosti. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach 9Co/71/2024 z 13.6.2024 uvedené uznesenie neprezumovalo záver o dôvodnosti akéhokoľvek návrhu žalobkyne na úpravu práv povinností súvisiacich s vyporiadáním majetku v BSM. Na strane žalobkyne môže existovať subjektívna obava o to, akým spôsobom a v akom rozsahu sa jej dostane uspokojenie z majetku, ktorý ona považuje za spoločný, osobitne v situácii, ak by v konečnom dôsledku jej spoluúčasť na podnikaní nezakladala dôvod na úvahy o tom, že sa jednalo o spoločný podnik, no nepochybne by to zakladalo nárok na vyporiadanie hodnoty podniku aká tu existovala ku dňu zániku BSM. Práve fakt, že rozhodujúce budú okolnosti, aké tu existovali ku dňu zániku BSM, nejaví sa dôvodné obmedzovanie žalovaného pri nakladaní s majetkom, ktorý je predmetom výkonu jeho podnikateľskej činnosti, čo napokon nespochybňuje ani samotná žalobkyňa. Ak aj došlo k scudzeniu iného majetku podniku, o ktorom žalobkyňa tvrdí, že ide o podnik spoločný, žalobkyňa neuvádza žiadne konkrétne dôvody umožňujúce prijať záver, že žalovaný má záujem o rozpredávanie spoločného majetku, ktorému konania by bolo nevyhnutné okamžitým zásahom súdu zabrániť. Neodkladné opatrenie nie je totiž právnym prostriedkom smerujúcim k zhojeniu obáv z budúceho vývoja, ale nevyhnutným riešením právnych pomerov strán v situácii, keď oprávnenej strane – navrhovateľovi neodkladného opatrenia hrozí pre budúcnosť nereparovateľná ujma. Taká situácia medzi sporovými stranami nenastala, a je aj v záujme žalovaného i tretích osôb, ktoré by mali mať prospech z jeho úkonov ukracujúcich spoločný majetok, či majetok, o ktorom sa javí, že by mohol byť spoločným, aby sa takých úkonov zdržali, keďže pre budúcnosť môžu byť postihnuté tieto úkony neplatnosťou a teda povinnosťou reparácie takto vzniknutej ujmy. Aj keď je možno dať za pravdu žalobkyne, že nemožno vyčkávať až na realizovanie majetok

ukracujúcich úkonov žalovaného, vychádzajúc z obsahu jej návrhu zahrňujúceho rozsiahly majetkový substrát tvoriacich predmet BSM, nebola osvedčená jej obava o výplatu vyrovnacieho podielu, a obsahom jej návrhu nie sú žiadne také okolnosti, ktoré by svedčili o znižovaní hodnoty majetkového substrátu, ktorý by mal spadať do BSM.

26. Zohľadňujúc vyššie uvedené odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že neboli splnené podmienky pre vyhovieť návrhu žalobkyne na neodkladnú úpravu právnych pomerov strán sporu, a v tomto smere nie je možné prvoinštančnému súdu vytknúť žiadne pochybenia, ktoré by zakladali opodstatnenosť niektorého z uplatnených odvolacích dôvodov. Preto bol výrok rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako vecne správne potvrdený podľa § 387 ods. 1 CSP.

27. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej, ktorým sa konanie končí len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. To sa vzťahuje na prípady neodkladného opatrenia podaného po skončení konania, podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba, prípadne ak súd musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal (viď napr. Najvyšší súd SR sp.zn. 8Cdo 83/2017). Takáto procesná situácia v uvedenom prípade nenastala, z ktorých dôvodov o trovách konania neodkladného opatrenia rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí o veci samej (t.j. v konaní o žalobe podanej žalobkyňou), v ktorom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).